

Edizione diplomatico-interpretativa

Bernard	Bernard
I	I
LAn qan uei la fuoilla Ios dels arbres cager Cui qe pes ni duoilla A mi deu bon saber Non creaz qeu uoilla Flor ni fuoilla uezer Qar ues mi sorguoilla Cho qeu plus uolgra auer Cor ai qe men tuoilla Mas non ai ges poder Qades cuich macuoilla On plus me desesper	Lanqan vei la fuoilla ios dels arbres cager, cui qe pes ni duoilla, a mi deu bon saber. Non creaz q?eu voilla flor ni fuoilla vezer, qar ves mi s?orguoilla cho q?eu plus volgra aver. Cor ai qe m?en tuoilla, mas no·n ai ges poder, q?ades cuich m?acuilla, on plus me desesper.
II	II
Estraigna nouella Podez de mi audir Qe qant uei la bella Qem solia cuoillir Ara no mapella Nim fai uas sei uenir Lo cor soz las seilla Men uol de dol partir Dieus qil mon chaptella Sil plaz men lais iausir Sen aissim reuella Noi a mais del morir	Estraigna novella podez de mi audir, qe qant vei la bella qe·m soli?acuillir: ara no m?apella ni·m fai vas sei venir. Lo cor soz l?asseilla m?en vol de dol partir. Dieus, qi·l mon chaptella, si·l plaz, m?en lais iausir, s?enaissi·m revella, no·i a mais del morir.
III	III

Non ai mais fianzha En augur ni en sort Qe bon esperanza Ma confundut e mort De tan loing me lanzha La bella cui am fort Quant li qer sa manzha Com seu agues gran tort Tant nai de pesanza Qe tot men desconort Mas non faz semblanza Cades chant e deport	Non ai mais fianzha en augur ni en sort, qe bon?esperanza m?a confundut e mort, de tan loing me lanzha la bella cui am fort, quant li qer s?amanzha, com s?eu agues gran tort. Tant n?ai de pesanza qe tot m?en desconort; mas no·n faz semblanza, c?ades chant e deport.
IV	IV
Al no(n) sai qe dire Mas molt faz gran folor Qar am ni desire Del mon la bellisor Ben deuria aucire Qianc fez mirador Qan ben mo consire Non ai guerer peior Ial iorn qe las mire Nis pes de sa ualor No serai iauzire De lei ni de samor	Al no·n sai qe dire mas molt faz gran folor qar am ni desire del mon la bellisor. Ben deuria aucire qi anc fez mirador! Qan ben m?o consire, no·n ai guerer peior. Ia·l iorn q?ela·s mire ni·s pes de sa valor, no serai iauzire de lei ni de s?amor.
V	V
Ia per drudaria No man qe nos coue Pero sil plazia Qem fezes qalqe be Eu li iuraria Per deu e per ma fe Qel bes quem faria No fos sabutz per me En son plaiser sia Qeu soi en sa merce Sil plaz qe maucia Qeu no men clam de re	Ia per drudaria no m?an, qe no·s cove; pero si·l plazia qe·m fezes qalqe be, eu li iuraria per Deu e per ma fe, qe·l bes que·m faria, no fos sabutz per me. En son plaiser sia, q?eu soi en sa merce. Si·l plaz, qe m?aucia, q?eu no m?en clam de re!
VI	VI

Ben es dreich qeu plaigna Seu perd per mon orguoill La bona conpaigna El solatz qauer suoill Petit me gadaigna Lo fols arditz qeu coill Car uas mi sestraigna Cho qeu plus am ni uoill Orguoill deus uos fraigna Car en ploron mei oill Dreig es qem sofraigna Tot iois qeu eis lom tuoill	Ben es dreich q?eu plaigna, s?eu perd per mon orguoill la bona conpaigna e·l solatz q?aver suoill. Petit me gadaigna lo fols arditz q?eu coill, car vas mi s?estraigna cho q?eu plus am ni voill. Orguoill, Deus vos fraigna, car en ploron mei oill. Dreig es qe·m sofraigna tot iois, q?eu eis lo·m tuoill.
VII	VII
Escoltral da(m)pnatge E la pena qeu trai Ai molt bon usatge Qades consir de lai Orguoill e folatge E uilania fai Qim muo mon coratge Ni daltram met en plai Qar meillor messatge En tot lo mon non ai E man loill ostatege Entro qeu torn de chai	Escoltra·l dampnatge e la pena q?eu trai, ai molt bon usatge: q?ades consir de lai. Orguoill e folatge e vilania fai qi·m muo mon coratge ni d?altra·m met en plai, qar meillor messatge en tot lo mon no·n ai, e man lo·ill ostatege entro q?eu torn de chai.
VIII	VIII
Do(m)nal mon coratge Meillor amic qeu ai Uos man en ostatege Entro qeu torn de chai	Domna, ·l mon coratge, meillor amic q?eu ai, vos man en ostatege entro q?eu torn de chai.

- letto 367 volte